

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: Usl-2608/2022-18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Meri Dominis Herman, uz sudjelovanje Slobodanke Gorsensky, zapisničarke u upravnom sporu tužitelja
OIB: _____, kojeg zastupa opunomoćenik
odvjetnik u _____ protiv tuženika Hrvatska
regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša-Mihanovića 9,
OIB: 87950783661, uz sudjelovanje zainteresirane osobe
OIB: _____ radi poništenja odluke, 14. lipnja
2024.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/552, URBROJ: 376-05-2-21-08 od 4. kolovoza 2022.

II Odbija se zahtjev za nadoknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika KLASA: UP/I-344-08/21-01/552, URBROJ: 376-05-2-21-08 od 4. kolovoza 2022., odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanje spora protiv operatora javnih komunikacijskih usluga

2. Tužitelj osporava zakonitost pobijanog akta i u bitnome navodi kako tuženik nije postupio po ranijoj presudi ovoga suda poslovni broj: Usl-3473/21 od 8. lipnja 2022. Napominje kako je predmet spora pravo _____ da zbog navodne greške koju je učinio prethodno, oduzme broj korisniku koji je taj broj u _____ mrežu unio iz druge mreže. Navodi kako tuženik nije odgovorio na pitanje može li svoje navodne greške prebaciti na korisnika te mu samovlasno oduzeti dodijeljeni broj. Ističe kako ne postoji dokument na koji se poziva tuženik tj. Opći uvjeti poslovanja _____ te da postoji dokument naziva Opći uvjeti poslovanja _____ za pružanje usluga u javnoj pokretnoj komunikacijskoj mreži. Poziva se na Zakon o elektroničkim komunikacijama te napominje kako ne postoji vlasništvo nad brojevima niti vlasništvo može steći operater. Smatra neistinitom tvrdnju tuženika da je broj pripadao zaposleniku _____ Tvrdnju tuženika da se radi o generičkom broju koji se koristi u postupku aktivacije novih

korisnika također smatra neistinitom te da nema razloga za sumnju da je sporni broj korišten od stane u određene svrhe. Napominje da je broj ne samo prenesen na drugog korisnika nego je ustupljen i drugoj mreži te smatra da je time izgubio sva prava i boli kakvu kontrolu nad spornim brojem kojeg je na valjani način preuzeo tužitelj. Usprkos svemu tome, HAKOM je zauzeo stajalište da je operatoru dozvoljeno otuđiti korisniku broj koji je uredno na njega registriran, a kako bi korigirao navodnu grešku koju su navodno počinili njegovi djelatnici i za koju nije poduzeo nikakve akcije kako bi ju pokušao otkloniti, ali je iskoristio priliku da ga nasilno ugrabi kada bi se broj ponovo pojavio u njegovoj mreži. Smatra ključnim ono što proizlazi iz Zakona da otklanjanje greške koju je počinio operater ne može biti osnov za raskid ugovora, odnosno ukidanje usluge i oduzimanje broja. Osim toga, ističe kako je tuženik u osporavanom rješenju naveo da je utvrđeno da je sporni broj glasio na ovog djelatnika, iako iz priložene dokumentacije, jasno proizlazi da to nije točno, jer je predmetni broj glasio i na i na tužitelja u mreži, te da je tužitelj pod svojim imenom izvršio prijenos iz mreže u mrežu odnosno mrežu, da je tužitelj upisan spornim brojem pod svojim imenom u registar "Ne zovi" da je tužitelju dopušteno da predmetni broj prenese u mrežu, a u svim tim dokumentiranim trenucima, ističe tužitelj, predmetni broj nije bio registriran ni na kakvog djelatnika a, niti na nego na tužitelja.

3. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev te potražuje troškove upravnog spora.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je ista neosnovana iz razloga iznesenih u obrazloženju osporenoga rješenja. Poziva se na odredbu članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama, prema kojoj je tuženik ovlašten između ostaloga odlučivati i o povredama pretplatničkog ugovora, a koji ugovori sukladno odredbi članka 41. stavka 1., 3. i 4. ZEK-a čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik operatora javnih komunikacijskih usluga. Navodi kako je tužitelj zanemario činjenicu da kao i svi ostali operatori korisnicima dodjeljuju SIM karticu isključivo na korištenje te da nakon raskida pretplatničkog ugovora, korisnički broj ne ostaje korisnicima za uspomenu, već da ga operator čiji je broj daje drugom korisniku na korištenje, odnosno korisnik više nema nikakve veze s tim brojem. Napominje da se SIM kartica upravo odnosi na određeni broj, jer bez SIM kartica usluga se ne može koristiti. Neovisno o tome što postupak dodjele brojeva nije predmet ovog postupka, navodi kako se tužitelj upustio u obrazloženje postupka koji on ne provodi te da je ciljano propustio napomenuti bitan dio ZEK-a, koje uređuju primarnu dodjelu brojeva, a to je da se isti dodjeljuju operaterima, a ne korisnicima sukladno Planu numeriranja koji donosi tuženik u okviru svojih regulatornih ovlasti. Ističe kako su za čitavo vrijeme korištenja brojeva od strane korisnika, operatori odgovorni za brojeve koji su im dodijeljeni te da je između ostaloga svrha općih uvjeta poslovanja osigurati da se usluge ne koriste protivno njihovoj svrsi. Ističe da se korisnički brojevi i njihov prijenos iz jedne mreže u drugu ili od jednog korisnika drugome ne može odvijati u komercijalne svrhe niti da korisnici u tim postupcima mogu stjecati financijsku korist, jer su im brojevi dani isključivo na korištenje javnih komunikacijskih usluga. Navodi da je tužitelj svojim potpisom pretplatničkog ugovora pristao na odredbe općih uvjeta poslovanja kao dijelu pretplatničkog ugovora, da ima pravo korištenja korisničkog broja, ali uz uvjet da ga koristi isključivo sukladno svrsi korištenja javnih komunikacijskih usluga, da je pravo da svojim općim uvjetima poslovanja uredi situacije koje smatra zlouporabom te da djeluje na uklanjanju nepravilnosti. Ističe kako je posumnjao na zlouporabu te iskoristio svoje pravo iz općih uvjeta poslovanja i naknadno odbio zahtjev za korištenje spornog broja te da tužitelj nije izgubio pravo korištenja javnih komunikacijskih usluga i da može dobiti i koristiti drugi broj te da

ukoliko je pretrpio nekakvu štetu u slučaju da je broj oglašavao za neku svoju djelatnost ili je s tim brojem prepoznat među primjerice kupcima, ako obavlja neku trgovačku djelatnost, naknadu štete može potraživati privatnom tužbom u drugom sudskom postupku, a što kako navodi nije predmet postupka pred tuženikom.

5. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

6. zainteresirana osoba u ovom sporu, iako uredno pozvan nije se očitovao na navode tužitelja i tuženika. Svoje očitovanje iznio je na ročištu 7. lipnja 2024. U bitnome je naveo kako se u predmetnom slučaju radilo o pogrešci koju je učinio njihov djelatnik, kao i da je provedena interna istraga u vezi dodjele broja zbog čega je njihov djelatnik i sankcioniran. Naveo je da tužitelj u njihovoj bazi ima velik broj brojeva sa "lijepom" numeracijom te da smatra kako postoji pravna osnova za vraćanje broja i pozvao se na odredbu članka 18. stavka 1. Pravilnika o prenosivosti broja.

7. Tužitelj se podneskom zaprimljenim na ovome sudu 5. siječnja 2023., očitovao na navode tuženika te je Sud 7. lipnja 2024., održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti tužitelja i njegovog opunomoćenika te opunomoćenika tuženika i zainteresirane osobe, čime je strankama u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

8. Sud je uzeo u obzir provedene dokaze i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, izvršen je uvid u sudski spis predmeta i uz odgovor na tužbu priloženi spis tuženika i priložene isprave, nakon čega je temeljem razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno članku 55. stavak 3. ZUS-a, utvrdio da je tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Predmetno osporeno rješenje doneseno je u izvršenju presude ovoga suda poslovni broj: Usl-3473/21 od 8. lipnja 2022. Navedenom je presudom bilo poništeno ranije rješenje tuženika KLASA: KLASA: UP/I-344-08/21-01/552, URBROJ: 376-05- 2-21-6 od 19. listopada 2021., uz obrazloženje kako tuženik u rješenju nije naveo pravne propise koji bi predstavljali temelj za zaključak da je postupanje zainteresirane osobe bilo zakonito, odnosno, u skladu sa propisima koji su u konkretnom slučaju primjenjuju, a što osporavano rješenje čini nezakonitim te da stoga Sud nije mogao otkloniti prigovor o povredi Zakona na štetu tužitelja. U presudi je između ostaloga i navedeno kako je tuženik zaključio da je postupio na pravilan način, jer je nedvojbeno utvrđeno kako je sporni broj () glasio na djelatnika koji nije niti trebao služiti u komercijalne svrhe, odnosno isti je služio za interne procese u () te je greškom prenesen u drugu mrežu, a što je rezultiralo problemima opisanim u osporenom rješenju koji su ispravljani te da je stoga i prigovor tužitelja ocijenjen kao neosnovan.

10. Odredbom članka 41. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje ZEK), propisano je da su prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor). Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona (stavak 3. ZEK). Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati

odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima (stavak 4. ZEK).

11. Postupajući po naprijed navedenoj odluci ovoga suda tuženik je u ponovnom postupku pozvao zainteresiranu osobu da se očituje o svim spornim okolnostima, odnosno o navodu tužitelja da mu je broj [redacted] otuđen od strane [redacted] te o navodima kako je navedeni broj bio registriran na [redacted] djelatnika gosp.

[redacted] i da je korišten kao generički broj koji se nalazio na zahtjevu svakog korisnika koji je putem udaljenog kanala prodaje podnio zahtjev za novom aktivacijom Hibrid tarife i da o tome dostavi dokaze.

12. Zainteresirana osoba se očitovala navodeći kako je svrha uporabe predmetnog broja [redacted] korištenje u procesu aktivacije novih korisnika putem udaljenih kanala prodaje te da u trenutku aktivacije nije poznat podatak o SIM kartici i broju koji će korisnik dobiti te da se na zahtjevu generira predmetna numeracija, a nakon što se zahtjev unese u sustav isti se prosljeđuje prema skladištu te se da se teku tom trenutku korisniku dodjeljuje SIM kartica i numeracija koju će dobiti na korištenje. Istaknuo je kako sve daljnje aktivnosti koje su se dogodile u neovlaštenom korištenju predmetnog broja koji je nužan za normalno funkcioniranje aktivacija novih korisnika putem udaljenih kanala prodaje u njegovoj mreži su posljedica neovlaštenog prihvaćanja zahtjeva za prijenos broja u drugu mrežu, jer je broj cijelo vrijeme trebao biti u vlasništvu [redacted]. Naveo je kako je broj prvi puta iz [redacted] mreže prenesen greškom djelatnika za kojeg se sumnja da nije bila slučajna te da je pokrenut i postupak interne provjere niza djelatnika, a zbog moguće zlouporabe brojeva, na način da se isti prodaju korisnicima. Smatra bitnim da kada je utvrđeno da je broj neovlašteno izašao iz mreže, da je isti vraćen natrag gdje i pripada i zašto se primarno koristio.

13. Nadalje, ponovno je opisano činjenično stanje vezano uz prijenos predmetnoga broja sa [redacted] djelatnika zainteresirane osobe, na [redacted] prijenos istog broja u [redacted] mrežu, nakon toga aktivacija od strane korisnika [redacted] tužitelja u [redacted] mreži, zatim vraćanje broja u mrežu [redacted] te ponovna registracija na korisnika [redacted] a nakon toga ponovni zahtjev za prijenos predmetnog broja od strane tužitelja u mrežu [redacted] koji je realiziran 6. travnja 2021., a 7. travnja 2021. predmetni broj ponovo je vraćen u mrežu [redacted] te ponovo registriran na [redacted].

14. S obzirom na sve naprijed navedeno tuženik je pozivom na naprijed navedene odredbe ZEK-a, i odredbe članka 10. stavka 10. i članka 12. Općih uvjeta poslovanja, a kojima je propisano između ostaloga pravo [redacted] da odbije zahtjev za pojedinu mobilnu uslugu ako postoji sumnja u zlouporabu mobilne usluge i kojima je regulirano aktiviranje i korištenje SIM kartice/eSIM profila [redacted] utvrdio da je postupio na pravilan način. Naime, tuženik je zaključio kako je [redacted] postupio na pravilan način jer je nedvojbeno utvrđeno da je sporni broj glasio na [redacted] djelatnika koji nije trebao služiti u komercijalne svrhe, odnosno da je navedeni broj trebao služiti za interne procese u [redacted] te da je greškom prenesen u drugu mrežu, a da je također i naknado oduzeta SIM kartica i privremeno je isključen broj radi daljnje mogućnosti korištenja usluga protivno njihovoj svrsi.

15. Ocjena je ovoga suda da je tuženik u konkretnoj upravnoj stvari dao valjano obrazloženje za svoju odluku te da je postupio po uputi ovoga suda iznesenoj u odluci poslovni broj: Usl-3473/21 od 8. lipnja 2022. Naime, tuženik je svoju odluku obrazložio i istu utemeljio na pravnim propisima koji mogu predstavljati temelj za zaključak da je postupanje zainteresirane osobe u konkretnom slučaju bilo zakonito. Osim toga i odredbom članka 18. stavka 1. Pravilnika o prenosivosti broja (Narodne novine, broj 24/15., 71/16., 124/19.), propisane su situacije kada je potrebno zahtjev za prijenos broja odbiti, a što je i utvrđeno u rješenju od 24. siječnja 2024., koje je doneseno u postupku inspekcijskog nadzora, provedenog kod zainteresirane osobe. U rješenju o provedenom inspekcijskom nadzoru, između ostaloga je i navedeno da je pogrešku koju je učinila zainteresirana osoba trebalo ispraviti po saznanju iste, što upućuje na zaključak da je upravo ovakvim naknadnim postupanjem zainteresirane osobe u predmetnom slučaju ispravljena greška, na način da je isključenjem spornog broja spriječena daljnja mogućnost korištenja usluge protivno svrsi.

16. Kako tužitelj u tužbi ne iznosi pravno relevantne prigovore koji bi utjecali na zakonitost osporenoga rješenja te s obzirom na sve naprijed navedeno i u postupku utvrđeno, Sud nalazi da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

17. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučiti kao u točki I izreke.

18. Točkom II izreke odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora temeljem odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 14. lipnja 2024.

Sutkinja
Meri Dominis Herman

Dokument je elektronički potpisan: Meri Dominis Herman	DN C=HR O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU 2.5.4.97=#0C1156415446522D3635333338343935343437
Vrijeme potpisivanja: 14-06-2024 11:03:50	OU=Signature S=Dominis Herman G=Men CN=Meri Dominis Herman
	

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude

DNA:

1. Odvjetnik
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša-Mihanovića 9
- 3.
4. U spis